

Skutky apoštolov 3, 1 - 12

¹ Peter a Ján vystupovali o deviatej hodine na modlitbu do chrámu. ² Práve prinášali istého muža od narodenia chromého¹; denne ho kládli k chrámovej bráne, ktorá sa volá Krásna, aby si pýtal almužnu od tých, čo vchádzali do chrámu. ³ Keď videl vstupovať Petra a Jána do chrámu, prosil si od nich almužnu. ⁴ Peter spolu s Jánom upreli na neho zrak a povedali: „Pozri na nás!“ ⁵ Muž sa na nich zahľad v očakávaní, že od nich dačo dostane. ⁶ Peter však povedal: „Striebro ani zlato nemám, ale čo mám, to ti dám. V mene Ježiša Krista Nazaretského² vstaň a chod!“ ⁷ Chytil ho za pravú ruku a zodvihol ho. Chromému hneď spevnili nohy a členky, ⁸ vyskočil, postavil sa a chodil; vošiel s nimi do chrámu, prechádzal sa, skákal a chválil Boha³. ⁹ Všetci ľudia ho videli, ako sa prechádza a chváli Boha. ¹⁰ Keď spoznali, že je to ten, čo sedával a žobral pri Krásnej bráne chrámu, naplnil ich úžas a ohromenie z toho, čo sa s ním stalo.

¹¹ Pretože sa pridržal Petra a Jána, všetok ľud sa k nim v úžase zbehol do stĺporadia, ktoré sa volá Šalamúnovo⁴. ¹² Keď to Peter videl, prehovoril k ľudu: „Muži, Izraeliti, čo sa tomu čudujete? Prečo hľadíte na nás, akoby sme vlastnou mocou alebo zbožnosťou urobili, že tento človek chodí?“

Zázraky a kázanie

1. Ako nás o tom informujú verše zo sumárov o živote kresťanskej komunity, ktoré sme meditovali minulý mesiac: *prostredníctvom apoštolov sa dialo veľa zázrakov a znamení.* (Sk 2,43; tiež 5,12). Toto nám naznačuje, že kázanie evanjelia nie je len o slovách, ale aj o konkrétnych skutkoch, ktoré dosvedčujú hlásanú pravdu. Jeden takýto skutok, zrejme najvýraznejší, keďže išlo o uzdravenie človeka chromého od narodenia, nám Lukáš predstavuje konkrétne. Je to prvý zázrak opísaný v tomto diele.

2. Všetko sa odohráva v atmosfére modlitby. Peter a Ján idú do chrámu. Lukáš poznamenáva, že to bolo **o deviatej hodine**, teda približne o tretej poobede. Je to hodina dennej chrámovej obety, ktorá vyjadrovala spojenie ľudu so svojím Bohom. A samozrejme tiež hodina, v ktorej Ježiš obetoval svoj život. Chromý nemohol vstúpiť do chrámu, lebo bol považovaný za potrestaného Bohom (por. Lv 21,18). *Zhrešil on alebo jeho rodičia?*, (Jn 9, 2-3) to bola mentalita, v ktorej sa žilo. Príčinou takejto skutočnosti je vždy nejaký hriech. Preto zostáva pri bráne, nemôže vstúpiť do chrámu.

¹ Lukáš prináša konkrétny príklad uzdravenia, ktoré sa stalo motívom druhej Petrovej kázne.

² Ježiš Kristus Nazaretský – Roháček prekladá: Ježiša Krista, toho Nazaretského. Neustále poslanstvo apoštolského kázania a konania: Ježiš Nazaretský bol Mesiáš, on žije a v jeho mene sa dejú zázraky.

³ Podobne ako uzdravený slepec pri Jerichu (Lk 18,43)

⁴ Šalamúnovo stĺporadie bolo miesto, kde učil aj Ježiš (Jn 10,23) Tu bolo aj miesto, kde sa Ježišova komunita modlievala aj po jeho smrti.

3. Žobrák pýta peniaze, ktoré asi aj tak bude musieť z veľkej časti dať tým, ktorí ho položili k bráne. Keď sa obráti s prosbou na Petra a Jána, namiesto nejakej drobnej, či väčšej mince sa dočká len toho, že na neho upreli svoj zrak. Oči žobráka a oči apoštolov sa stretnú. Vytvára sa okamih ticha, napätia. Mnohí dávajú almužny bez toho, aby žobrákovi venovali pozornosť. Chromý žobrák zostáva zneistený. Zastavili sa, ale nič mi nedávajú, ale uprene na mňa hľadajú. Čo to má znamenať? Až potom prichádza rozhodujúce slovo: *Striebro a zlato nemám, ale čo mám, to ti dám*. Apoštolí naplňajú Kristove príkazy z evanjelia: nemajú ani striebro ani zlato, uzdravujú chorého, idú dvaja (Mt 10, 8-9; Mk 6,7; Lk 10,1) a v jeho mene konajú to, čo im on prikázal.

4. Zázrak predchádzalo upretie zraku, čo znamená nadviazanie kontaktu s osobou, lebo takto sa Boh chce zjavovať ľuďom, vo vzťahu, v dialógu, v oslovení srdca. Takto Boh oslovuje človeka aj dnes - cez náš pohľad. A tí žobráci pred chrámom sú aj mladí ľudia, ktorí už do chrámu neprídu a žobrujú pred dverami chrámu. Nevedia očakávať nič len zlaté a strieborné peniaze, sú tam, kde ich položili ich rodičia, lebo im nevedeli odovzdať ten najväčší poklad: zdravie v Kristovi. A oni chromí, neschopní chodiť, tešia sa často zo strieborných a zlatých peňazí života. Načo sú však peniaze a schopnosti bez vzťahu k Bohu?

5. Ale chromí žobráci pred chrámom sú často aj deti dobrých kresťanských rodín. *Zhrešili oni, či ich rodičia?* Poznáme Ježišovu odpoveď na túto otázku. Máme silu veriť jej? Ježiš vo svojej Cirkvi je schopní prejsť okolo našich detí, uprieť na nich zrak a premeniť ich túžby po striebre a zlato na otvorenie sa k daru uzdravenia.

6. Peter chytil žobráka za ruku a zdvihol ho. Sv. Ján Zlatoústý v tomto geste videl obraz zmŕtvychvstania. V Cirkvi potrebujeme tých, ktorí si nezatvárajú oči pred tými, ktorí sú na priedomí chrámu a žobrujú. Nenechajme sa oklamať tým, že vyžobrali veľa zlata a striebra. Tí, ktorí ho tam priviedli, ho o to oberú. Naučme sa pozerat' tvárou v tvár a utvárať vzťahy, mosty priateľstva, aby ľudia mohli vidieť Cirkev bez hraníc, ktorá sa cíti ako matka všetkých, tá ktorá vie podať ruku, pomôcť vstať – ktorá nesúdi, ale pomáha. Ježiš chce vždy podať človekovi ruku, uzdravuje, chce aby bol šťastný, aby mohol vstúpiť do chrámu – do priestoru stretnutia sa s Bohom. Ak však chceme konať ako Peter a Ján, pýtajme sa, čo máme také najdrahšie, drahšie ako zlato a striebro? Sme chudobní a tak schopní obohatiť mnohých? Čo je naším bohatstvom, čo je naším pokladom? Nezapudnime! Ježiš má stále vystretú ruku, voči nám i voči našim blízkym. Chyťme sa jej a tou druhou predĺžme Ježišovu ruku voči tým, čo sedia pri bráne do chrámu⁵.

7. Obdiv ľudu nad zázrakom sa Petra a Jána nedotýkajú. Oni vedia, že to, čo sa udialo nebolo ich vlastnou mocou a ani ich zbožnosťou. Toto je jedna z veľkých úloh apoštolsky zanietených ľudí. Nadobudnúť si tejto postoj pravdy. Koľko krát si prisvojujeme úspechy v apoštoláte a koľkokrát plačeme, sme smutní a zatrpknutí, lebo uzdravenie nenastalo. To všetko sa stáva ľuďom, ktorí nevedia vysloviť pravdivo a do dôsledkov túto vetu.

⁵ Meditácia o zázraku uzdravenia sa opiera o myšlienky pápeža Františka (Katechézy o Skutkoch apoštolov '19).

8. Pomôcť mladým vstať, uzdraviť ich v Ježišovom mene, aby nemuseli byť žobrákmi, aby mohli vstúpiť do chrámu Božej prítomnosti, to znamená zamerať na vnútorný rozmer ich osoby, na miesto, kde si vytvárajú najvnútornejšie myšlienky, ideály, plány, túžby, ktoré tvoria ich identitu. Kardinál Newman povedal, že „je fatálnou chybou pristupovať k náboženskej pravde bez prípravy srdca.“ Prioritou pastoračnej činnosti je prebudiť záujem o Božie tajomstvo. A hoci sa stále menej pýtajú na vieru, majú ešte veľa otázok o živote, ľudskosti, o zmysle všetkého. Každý, kto chce pomôcť mladému človekovi, mal by sa naučiť nadviazať na tieto ich otázky⁶.

- Čo si predstavujem pod zázrakmi? Len udalosti, ktoré má skúmať nejaká cirkevná komisia? Ako sa v mojom/našom apoštoláte prepájajú skutky a slová?
- Aký je môj postoj voči „chromým“ a „žobrajúcim“? Odsudzujem alebo sa viem na nich zahľadieť?
- Uvedomujem si, čo znamená deviata hodina? Že je to chvíľa, kedy Ježiš dal život za všetkých?
- Je môj vzťah k Ježišovi najvyššou hodnotou, ktorú viem preukázať aj tým, že *nemám iné zlato a iné striebro*? Aká je moja jednoduchosť a striedmosť v živote? Je svedectvom o najvyššej hodnote?
- Uvažujem, ako jednotlivec i ako spoločenstvo, ako „dať“ Ježišovo uzdravenie mladým, ako im podať ruku?
- Je môj apoštolát aj snahou formovať srdce mladých, ich najhlbšie myšlienky túžby, plány – aby sa nasmerovali na Krista?
- Zaujímam sa o otázky mladých alebo im chcem iba dať svoje recepty a odporúčania?

⁶ Johannes Haas SDB, *Charizmatická identita v meniacom sa svete*. Prednáška.